

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: wtorek, 19, marzec 2013 23:00

Bernadeta Skóbel

Odłony: 5226

Opis stanu faktycznego: Instruktor nauki jazdy uzyskał uprawnienia na podstawie prawa o ruchu drogowym, spełniał wszystkie wymagania. W szczególności, nie był karany za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego. W 2010 r. zapadł wyrok skazujący go za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów. Zgodnie z obowiązującymi przepisami do 18 stycznia br. nie stanowiło to problemu i dalej mógł być instruktorem. Ustawa o kierujących rozszerzyła katalog przestępstw, które uniemożliwiają zostanie instruktorem i teraz właśnie jest przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów.

Pytanie: Czy w obecnej sytuacji powinienem takiego instruktora skreślić? Czy wymagania art. 33 ustawy o kierujących pojazdami powinienem odnosić tylko do przestępstw popełnionych po 18 stycznia 2013 r.?

Odpowiedź: Osobę wpisaną do ewidencji instruktorów przed dniem 19 stycznia 2013 r., obejmą wymagania, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 8 ustawy o kierujących pojazdami. Przepisy przejściowe w tym zakresie nie przewidują żadnych wyjątków, co oznacza, że nowe przepisy należy stosować wprost. Wynika to również z uzasadnienia do projektu ustawy. Przypomnę, że na stronie 31 uzasadnienia do projektu ustawy można przeczytać: *„Zaostrzenie wymagań dla instruktorów nauki jazdy polega na dodaniu do wykazu przestępstw dodatkowych przestępstw, za które nie mogła być skazana osoba wykonująca zawód instruktora nauki jazdy, i wprowadzeniu obowiązkowego, corocznego uczestnictwa instruktora nauki jazdy w warsztatach szkoleniowych. Przepisy te nie będą miały znaczącego wpływu na rynek pracy. W obecnym stanie prawnym osoby skazane prawomocnym wyrokiem sądu np. za gwałt, fałszerstwo dokumentów, korupcję mogą prowadzić szkolenie kandydatów na kierowców. Proponowane rozwiązanie wykluczy te osoby z grona instruktorów nauki jazdy. Niektórzy obecnie pracujący instruktorzy nauki jazdy utracą uprawnienia do prowadzenia szkolenia, ale w ocenie resortu będzie to niewielka ilość osób.”* (tekst uzasadnienia dostępny jest na stronie <http://orka.sejm.gov.pl/Druki6ka.nsf/wgdruku/2879>).

Dodam, że na etapie prac legislacyjnych nad projektem ustawy o kierujących pojazdami w Sejmie i w Senacie zarówno art. 33 w części dotyczącej wprowadzenia nowego katalogu przestępstw, wykluczających możliwość wykonywania zawodu instruktora, jak i brzmienie przepisów przejściowych dotyczących zachowania uprawnień przez osoby, które w dniu wejścia w życie wykonywały zawód instruktora, nie zmieniło się. Zatem można uznać za celowy zabieg ustawodawcy, by pewną kategorią osób, z dniem wejścia w życie ustawy o kierujących pojazdami, wykluczyć z kręgu osób, które mogą wykonywać zawód instruktora.

Zasada ochrony praw nabytych, na którą zapewne powoływać się będą osoby „pokrzywdzone” nowymi przepisami, nie ma charakteru bezwzględnego.

Zasada państwa prawnego, a zwłaszcza wynikające z niej zasady: zaufania obywatela do państwa, pewności prawa oraz ochrony praw nabytych nakazują, by zmiana prawa dotychczas obowiązującego, która pociąga za sobą niekorzystne skutki dla sytuacji prawnej podmiotów, dokonywana była zasadniczo z zastosowaniem techniki przepisów przejściowych, a co najmniej odpowiedniej vacatio legis.

Ustawodawca może z nich zrezygnować, jeżeli przemawia za tym ważny interes publiczny, którego nie można wyważyć z interesem jednostki. Sytuacja prawna osób dotkniętych nową regulacją winna być poddana takim przepisom przejściowym, by mogły mieć one czas na dokończenie przedsięwzięć podjętych na podstawie wcześniejszej regulacji, w przeświadczeniu, że będzie ona miała charakter stabilny (orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z: 2 marca 1993 r., K 9/92 i 15 lipca 1996 r., K 5/96 oraz wyroki z: 24 października 2000 r., SK 7/00 i 10 kwietnia 2006 r., SK 30/04) źródło: „Proces prawotwórczy w świetle orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego - Wypowiedzi Trybunału Konstytucyjnego dotyczące

Skutki skazania instruktora nauki jazdy przed 19 stycznia 2013 r.

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: wtorek, 19, marzec 2013 23:00

Bernadeta Skóbel

Odsłony: 5226

zagadnień związanych z procesem legislacyjnym”, Warszawa 2012.

Ustawa o kierujących pojazdami została uchwalona 5 stycznia 2011 r., ogłoszona 10 lutego 2011 r. ustawodawca zapewnił początkowo roczne, a później blisko 2-letnie vacatio legis. Nie można zatem zarzucić, że instruktorzy, którzy w dniu wejścia w życie ustawy zostali zaskoczeni nową regulacją. Zatem skutkiem powinno być skreślenie instruktora jako niespełniającego wymogu niekaralności, granicach wytyczonych przez art. 33 ust. 1 pkt 8 ustawy o kierujących pojazdami.